

Resebrev Nr 22

25 november–6 december 1972

DELHI–AGRA

Efter två och en halv månader på väg genom Europa och Asien var jag så framme i Indien och anlände till huvudstaden Delhi med tåg från Ambala. Hade haft planer att besöka Varanasi men genom att jag hade bokat en hemresa till Sverige från Kabul om två veckor avskrev jag den planen och for bara till Agra. Då jag reste på en extrem lågprisbudget valde jag billigaste möjliga transport. Det blev 10 timmars jobbig färd med ett långsamt passagerartåg, men väl i Agra blev det en behagfull veckolång vistelse där Taj Mahal naturligtvis stod i centrum. Lärde också känna ett antal trevliga studenter och blev god vän med en nepalesisk anställd på mitt hotell.

DELHI 1972

DELHI

25 november 1972

Efter drygt en och en halv månad på väg från Sverige till Indien har jag efter mycket händelserika veckor fyllda med fantastiska upplevelser nått New Delhi, Indiens huvudstad.

Jag har den senaste tiden rest tillsammans med en reskamrat från Tyskland, **Helmut Nork**, men idag far han vidare till Bombay varifrån han ska försöka få tag på en båt till Australien. Självtänker tänker jag skaffa mig ett *road permit* från pakistanska ambassaden för återfärden till Kabul i december.

Min nya morgonrutin är oförändrad. Inleder dagen med att gå på toaletten och tömma magen på dess sista innehåll. Därefter mår jag bra och rejält hungrig går jag och äter frukost. Idag steg jag upp klockan 09:30 och tillsammans med Helmut gick vi till Hotel Vishals restaurang och åt omelett, två stycken, och drack Nescafé samt sodavatten.

Vi kom till Delhi igår kväll och bor på hotellets takvåning med bara ett minimalt tak, så i princip under bar himmel, på detta schysta hotell i Paharganj-området nära New Delhis järnvägsstation.

Pakistans ambassad stängd

Jag ville så snabbt som möjligt till huvudpostkontoret, GPO, för att se om jag fått några brev hemifrån, och till pakistanska ambassaden så jag sade farväl till Helmut och gav mig ut på stan. Jag visste efter att ha studerat kartor på hotellet åt vilket håll GPO skulle finnas, liksom ambassadområdet Chanakyapuri, och började promenera. Men insåg snabbt att Delhi är en väldigt stor stad så jag tog en skotertaxi och begärde att bli körd till Pakistans ambassad.

Det visste inte föraren var den låg men han stannade och frågade en person som han visste kände till allt i ambassadområdet. Och denne man kunde upplysa oss om att det inte längre finns någon pakistansk ambassad i Indien. Istället handhas alla konsulära ärenden av den schweiziska ambassaden. Precis som den afghanska ambassaden i Teheran företräder Irak i fiendelandet Iran,

Vi for den långa vägen till ambassadkvarteren, vacker stadsdel, luftig med enorma trädgårdar kring varje ambassad och grönområden mellan dem. Betalade 2 rupees 50 paisa till skotertaxiföraren och blev avsläppt vid den forna Pakistanambassaden över vilken nu en schweizisk flagga vajade.

Jag förväntade mig att här, liksom det var i Lahore, skulle vara fullt med resenärer för att söka road permit för att passera gränsen till Pakistan landvägen, men så var det inte. Endast sex lokala personer satt och bevakade porten. Jag visade mitt pass och förklarade mitt ärende och blev insläppt på området och blev ledsagad till ett litet hus. Där fanns ett anslag som jag fick läsa som kortfattat meddelade att resenärer bara tar sig till gränsen. Något tillstånd är inte nödvändigt. Av praktiska skäl har det blivit omöjligt för Pakistan att utfärda sådana i Indien.

Besökte svenska ambassaden

Jag hade alltså farit hit i onödan, men när jag nu ändå var här frågade jag efter den svenska ambassaden, var den låg. Den skulle trevligt nog ligga endast ett par hundra

meter bort, bakom Burmas ambassad och bredvid Sovjets. Promenerade dit i värmen som nu var tryckande. Fann att svenska ambassaden är en enormt stor och modern anläggning.

Det lär vara så att när Indien blev självständigt 1947 var Sverige tidigt ute att stödja det fria Indien och erbjöd bistånd och samarbete och därför gavs Sverige en av de bästa och mest framträdande tomterna i Chanakyapuri.

En indisk vaktmästare såg att jag var svensk och öppnade huvudingången och ledde mig in till väntrummet med tidningar och böcker. Där satt redan en annan svensk kille, som höll på att fylla i ett formulär angående att han blivit av med sina resecheckar. Han varnade mig för att det är fruktansvärt svårt att få ersättning. En yngre svensk ambassadtjänsteman kom och hjälpte honom, och undrade samtidigt om jag också hade något problem. Men det hade jag ju inte.

Satt sedan och läste Dagens Nyheter och Aftonbladet fram tills klockan 13 då öppettiden gick ut. Senaste tidningsexemplaren var från 13 november, men det spelade ingen roll. Jag njöt av att läsa svenska tidningar. I Aftonbladet för den 9 november fanns en intressant artikel om västkusten på vintern, bland annat ett avsnitt om Stora Kornö.

Frossade i nyheter

Att **Nixon** segrat i USA-valet och **Trudeau** i Kanada liksom att **Willy Brandt** vann en stor seger i västtyska förbundsdagsvalet visste jag redan, men däremot fick jag nu veta att Filippinerna avser att byta namn på landet, och **Salvador Allende** i Chile skall ta in miitärer i sin regering i ett försök att lösa den pågående inrikeskrisen. Vidare att **Juan Perón** återvänt till Argentina; att Nord- och Sydjemen beslutat att gå samman; att Nixon ska sparka en massa ministrar; att Sverige ska ta emot 300 flyktingar av indiskt ursprung från Uganda, varav många kommunister; och att Venstre i Norge har splittrats till två partier.

Efter ambassaden tog jag en cykellriksha till City i jakt på huvudpostkontoret. Blev avsläppt vid ett stort postkontor, men det visade sig inte vara rätt. GPO låg 500 meter bort. Började gå. På vägen skulle jag in i en bank och lösa ut en ny check då mina pengar inte räcker till mer än att betala morgondagens övernattning, alltså inte till mat. Det är söndag imorgon och i Indien är allt stängt på söndagar. Nu visade det att banken stängt idag klockan 13 så det gick inte att växla idag heller. Men jag blev inte nedslagen över det, utan tänkte att jag kan svartväxla några kontanta dollar.

Glädje få brev hemifrån

Kom så till GPO, beläget mitt i en gatukorsning där det normalt brukar vara en stor rund gräsmatta. Inne på posten rådde en avspänd atmosfär kring Poste Restante, jag fick sitta ner i en stol och bläddra igenom den tjocka bunten med brev till personer med namn som börjar på E.

Och till min glädje fann jag ett brev och ett vykort, förstnämnda från familjen och det andra från broder **Charlie** och **Karin**. Jag beredde mig på att behöva betala, men så blev det inte. Det är gratis här i Delhi. Första stället jag upplevt detta på min resa.

Ut i det vackra vädret, satte mig vid ett läskstånd och läste korrespondensen. Blev jätteglad över att så många famljemedlemmar hade skrivit, därigenom skapande ett allsidigt innehåll och en illusorisk känsla av att ha varit med vid den fina kalkonmiddagen som jag verkligen avundades. Och Ölandsresan blev lyckad kan jag förstå.

Vädret låter inget vidare med storm och regn, då är det allt bättre här. Brevet som ni skickat 13 november hade för övrigt bara tagit tre dagar på sig att nå hit, likadant med kortet skickat den 14 november.

Växlade med taxiförare

Efter att ha läst brevet och kortet tog jag en skotertaxi till hotellet, och jag hann inte åka mer än 5 minuter förrän taxichauffören frågade om jag hade dollar att växla. Jag sa att jag ville växla 3 dollar, men då förklarade han att jag måste växla minst 10 dollar. Fast efter en stund gick han med på min önskan och gav mig 24 rupees för mina tre dollar, tämligen exakt samma kurs som på banken. Med dessa rupees har jag pengar nog för att klara söndagen.

Hem till hotellet klockan 14:30. Dödstrött gick jag och lade mig och vaknade näst klockan 17. Gick då ner och drack en kopp kaffe, sedan upp till min sovplats, och skrev dagbok mest hela kvällen. Kom i samtal med en man från Uganda som skulle flyga till Europa om två dagar och bland annat besöka Köpenhamn. Jag berättade för honom om kylan som han inte alls var beredd på, och om den höga prisnivån på allt, han blev chockad därav.

26 november 1972

Ägnade dagen åt att koppla av i en stor park och skriva brev. Steg upp vid 10 och mådde rätt fint. Åt en omelett som emellertid var alldeles för stark, och nödgades köpa en flaska Fanta förutom te. Sedan ut från hotellet och till ett stånd där man sålde fruktjuice.

För 80 paise (motsvarande i öre) fick jag ett glas med blandad pressad frukt. Granatäpple, apelsin och alla möjliga sorters frukter. Helt underbart, äntligen en god dryck. Köpte ett glas till.

27 november 1972

Kvar i Delhi. Besökte banken och växlade 50 dollar till 395 rupier. Tog det lugnt för övrigt. På natten våldsamt ont i magen, till toaletten oavbrutet efter klockan 4.

Gick en eftermiddagspromenad, letade efter något sevärt. Delhi är rätt tråkigt. Det finns visserligen intressant traditionell bebyggelse i Old Delhi, och en mängd pampiga officiella byggnadsverk i New Delhi, verk av de brittiska arkitekterna **Herbert Baker** och **Edwin Lutyens** som fick i uppdrag av det brittiska kolonialstyret att skapa en ny huvudstad för Brittiska Indien, att ersätta Calcutta. New Delhi stod klar och invigdes som huvudstad 1931, blott 16 år innan britterna lämnade Indien 1947. Men det är inte mycket till sevärdheter.

Satte mig och vilade utanför några radhus och då kom genast en massa barn fram, och

inte som i de islamiska länderna enbart pojkar, utan här såväl pojkar som flickor. Snackade med dem på engelska och de som inte mött så många utlänningar tidigare förvånade sig över att jag inte kunde prata deras språk hindi. Av dem fick jag veta var det största hindutemplet i Delhi finns, Lakshmi Narayan-templet, endast 10 minuter bort.

Svastikasymboler i templet

Gick dit och fann att det var en jättelik anläggning som förutom ett stort tempel även innefattade flera mindre tempel, en stor trädgård med utsmyckningar och en servering. För att få beträda templet måste man ta av sig skorna och lämna dem till förvaring.

Laxminarayan-templet, även känt som Birla Mandir, är ett relativt nybyggt tempel (1933) och noterade den flitiga förekomsten av svastika-symboler överallt. För en europeisk besökare kan man felaktigt tolka det som nazi-symboler men i själva verket är svastikan en urgammal hinduisk sol-symbol (dessutom är nazistbilden spegelvänd).

28 november 1972

Efter en fruktansvärd natt med magknip och toalettbesök gick jag idag till ett apotek och köpte medicin, och den verkar fungera. Diarrén är under kontroll och jag mår utmärkt. Jag längtar efter att bli helt frisk så jag kan börja fungera normalt igen.

Tog en riksha till huvudpostkontoret i Old Delhi och kollade Poste Restante där, det kunde ju hända att brev av misstag hamnat där istället för i New Delhis GPO. Men där fanns inget.

Internationell handelsmessa

På kvällen besökte jag den jättelika tredje asiatiska internationella handelsmässan "Asia 72". En rupee i inträde till ett stort område. Inledningsvis fann jag mässan rätt ointressant, men det var kanske för att jag var trött, för efter ett tag blev jag stimulerad.

Bland intressanta saker fanns exempelvis en monter om indisk sjöfart och så separata utställningar om de olika delstaterna i Indien, där jag särskilt fastnade för Goa och Assam. Flera utrikes länder var också representerade som exempelvis Tjeckoslovakien, Thailand, Australien och också Sverige hade en liten sektion. Men den hade tyvärr stängt redan klockan 18 så jag missade den. Åt smörgåsar med ost på en mäss-restaurang som jag lämnade klockan 19:30.

Sedan ett par dagar har jag tänkt fara till Agra men skjutit upp beslutet. Imorgon gör jag dock det. Har också haft planer på att också resa till Benares, och för den sakens skull var jag på järnvägsstationen för att skaffa studentrabatt för tåg ända dit. Det var fixat på 10 minuter – enligt min resehandbok kunde det ta flera timmar att få rabatten.

I förrgår natt föll ett våldsamt indiskt vinterregn och det blåste dessutom kraftigt. Det regnade därför lite snett, så jag blev blöt där jag låg i min säng på hotellets takvåning delvis under bar himmel. Temperaturen här i Delhi varierade mellan 13 och 19 grader igår.

Det lär vara första advent när ni får denna hälsning. På återseende om några veckor. Hälsa till alla ni träffar. Avslutar med kuriosa: Idag är det inte bara den 28 november 1972 enligt vår tideräkning utan också enligt en indisk kalender den 13:e dagen i månaden Margasirsha år 2029!

AGRA

29 november 1972

Upp vid 09:30, mådde utmärkt. Idag hade jag bestämt mig för att äntligen ta tåget till Agra – men strunta i att fara till Benares. Tiden är för knapp, så Agra får bli slutdestinationen på min tre månaders Asienresa. Sedan jag packat min ryggsäck åt jag omelett och rostat bröd nere i restaurangen. Så gick jag ut i solskenet, men lämnade ryggsäcken kvar tills vidare och gick till järnvägsstationen för att köpa biljett till ett tåg som skulle avgå klockan 13:55.

Jag ville köpa en andraklassbiljett en men fick underligt besked att det inte lät sig göras men fick ingen förklaring. Jag måste välja antingen första eller tredje klass och då valde jag det senare. En av de vanligt förekommande pengaväxlings- och haschförsäljningstyperna som håller till på stationen kom till mig och erbjöd sina tjänster. Jag var inte intresserad men han visste orsaken till att jag inte kunde köpa andraklassbiljett var att på det tåg jag skulle åka med bara fanns första- och tredjeklassvagnar.

Tredjeklassbiljett till passagerartåg

Alltså ställde jag mig i kön för tredjeklassbiljetter och efter 10 minuters väntan visade jag upp min beviljade studentrabatt för resa till Agra och Benares (fast jag hade ju avskrivit att åka till

Benares) och köpte biljett för 13 rupees (motsvarande 8 svenska kronor). En sträcka på 76 mil.

Varje dag avgår ett expresståg till Agra, en resa på 20 mil och tar endast 3 timmar. Jag tyckte dock det var alltför tidig avgång och valde därför eftermiddagståget. Ett katastrofalt val visade det sig när det visade sig vara ett långsamt passagerartåg.

Biljettköpet avklarat hade jag ett par timmar ledigt innan tåget skulle gå.

Gick då mot centrala New Delhi, fann en park full av utesovare och kor, satte mig på en skuggig plats och skrev kort till klasskamrat **Jörgen** och hans syster **Annika** samt till farfar **Helmer** och hans hustru **Hulda**. Studerade också min indiska tågtidtabell. Klockan 13 hämtade jag ryggsäcken på hotellet och tog mig på nytt till stationen.

Fullsatt från start

Tåget kom i exakt tid och jag trängdes med massor som skulle åka med, men väl inne i vagnen upptäcker jag att alla sittplatser redan är upptagna. Med hjälp av några vänliga människor fick jag dock dela sittplats med en indier och lägga ryggsäcken på golvet. Även väskhyllorna var ockuperade av folk som sovplatser.

Fullpackat i vagnen och så for tåget iväg. En ytterst påfrestande resa så tillvida att tåget körde i nästan ingen hastighet alls och sedan gjorde många uppehåll mitt ute på landsbygden och stannade på små stationer, mellan 30 och 60 minuter, för att släppa förbi expresståg.

För tåget jag valt visade sig vara ett så kallat passagerartåg som kom att ta nio timmar med stopp på varenda liten hållplats på vägen. Dessutom satt vi i mörker i vagnen hela kvällen. Expresståget från Delhi till Agra tar som jag nämnde innan bara tre timmar.

Nio timmar till nedsläckt Agra

Ganska snart gick en massa människor av och jag kunde åtminstone få egen sittplats. Men jag som hoppats skriva lite under färden blev alldeles slö i början och när mörkret kom så blev det helt nedsläckt i vagnen. Och vi körde sedan hela kvällen alldeles kolmörkt och man kunde inte företa sig någonting. Köpte av försäljare mandariner, bananer och nötter. Satt och hade tråkigt och blev chockad när vi fick veta att tåget inte skulle anlända Agra förrän klockan 22 – som sedan blev till 23.

Framme i Agra och kom ut från stationen som jag trodde var Agra Centralstation men som syntes vara fullständigt nerstängd för natten, ödlig och övergiven. Nästan inte en människa i synhåll. Funderade först att övernatta på stationens *retiring rooms* (övernattningsrum av alla sorter och i alla prisklasser, mycket billigt). Men nej – det var lika bra att finna ett hotell.

Träffade en man som tipsade om Grand Hotel, där ett enkelrum skulle kosta 10 rupees. Han kallade på en cykelriksha som fanns på plats sade till föraren att köra mig dit. Och sade till mig att inte betala mer än en rupee för cykelturen.

Det visade sig att stationen låg helt isolerat, och vi for lång väg i natten innan vi kom till bebyggelse. Jag var helt konfunderad av att Agra, som på kartan är utsatt att vara en stad i storleksklassen 500 000 till 1 miljon invånare, kunde se ut så här. Som en obetydlig småstad.

Sjaskigt skithotell

Så småningom stannade rikshan framför ett sjaskigt nergånget ställe och min cyklist påstod att det var rätt hotell trots att det stod Corner Lodge Hotel på skylten utanför. Blev ledsagad in till föreståndaren som kände cykelmannen.

Hotellet var på väg att slå igen verksamheten för natten, och det fanns inga lediga rum, men jag erbjöds att sova i ett ynkligt skitigt rum mot gatan med en säng kort som en barnsäng och utan madrass. Djur kröp på väggarna. Trots detta beslöt jag att stanna en natt eftersom klockan var så mycket. Så jag skrev in mig och betalade 10 rupees.

Nästa dag fick jag veta att jag inte alls stigit av på Agras centralstation utan på Agra Cantt Station, dvs den station som hörde till britternas militära område (*cantonment*) under kolonialtiden.

Dock var jag dödshungrig, och bad därför om att bli körd till något matställe. Åter genom stan men nu till ett område med en massa hotell och restauranger. Klockan var 23:30.

Restaurangbesök vid midnatt

Allt verkade vara stängt men då dykte tre killar upp och erbjuder hjälp. Bort till nästa restaurang där de känner personalen och lyckas få dem ordna så att vi får dricka kaffe och jag äta fyra små smörgåsar. De tre killarna är jättetrevliga men de spelar över i fråga om förfining. De hade festat hela kvällen.

Efter de styrkande mac-korna for jag tillbaka till mitt usla hotell, en av killarna följde med mig dit. Han ville att jag imorgon ska besöka hans affär där de säljer smycken och silvergods. Lovade inget bestämt.

30 november 1972

Upp klockan 08:30 av mycket liv på gatan utanför hotellet där jag hamnade igår kväll efter 9 timmars tågresa från Delhi. Strålände solskensväder. Tog en riksha till Grand Hotels restaurang för att äta frukost, cornflakes, två stekta ägg, toast och te. Kostade fem rupier + en rupie i dricks till en sällsynt högdragen kypare.

Taj Mahal värt en Indienresa

Hade för avsikt att genast fara til Agras och Indiens främsta sevärdhet, nämligen Taj Mahal. Tog en riksha och for dit, men tvingades fara en lång omväg och finna att gravmonumentet från mogul-tiden var stängt under förmiddagen och bevakades av militär på grund av att Bangadeshs president var på besök.

I väntan på att det skulle öppna klockan 13 begav jag mig därför till marknaden. Köpte i en musikaffär en ormtjusarflöjt, och i en silveraffär köpte jag vinglas för 15 rupier, en kalender för 10 och en börs i sammetstyg klädd med stenar för 15. I en souvenirbutik slutligen köpte jag de tre aporna som **Olle Görmans** pappa beställt.

Åter till Taj Mahal som nu var öppet. Taj Mahal helt och hållet byggt i vit marmor var och är ett enastående praktverk, ensamt värt en Indienresa nästan. Betalade 50 paisa i inträde och imponerades av de vackra klarvita marmorbyggnaderna och den väldiga trädgården. Inne i huvudbyggnaden härligt eko, och i källaren låg gravarna. Fantastisk upplevelse vara här. Avslutade med att sitta länge på gräsmattan och skriva kort till **Ingemar Persson, Carl-Erik Sjöquist, Helen Åhnberg, Eva-Lotta Bernekorn** och **Erland Källén**.

Stannar längre i Agra

Tog sedan en ny cykelriksha och for först till en restaurang och åt lunch varefter jag fortsatte till skithotellet. Hade bestämt mig för att byta hotell och packade därför ihop mina saker och låtsades för personalen att jag avsåg ta tåget tillbaka till Delhi, medan jag i verkligheten flyttade till Hotell Prakash inne i centrala Agra, ett betydligt bättre hotell. Dubbelrum för 10 rupier per natt.

Åter ut på stan, hamnade i en sitar-affär där det pågick en konsert gratis med en blind musi-

ker, ackompanjerad av en tablaspelare. Flera andra europeer var också där. På kvällen gick jag till en kinesisk restaurang, och åt kyckling med grönsaker, fantastiskt gott. Drömde om att komma hem snart. Beslutade hålla fast vid att inte åka till Benares utan väljer att stanna här i Agra längre. Här finns så mycket att uppleva och man får här en rätt god bild av Indien. Man kan se såväl fruktansvärd fattigdom som överdådig rikedom.

1 december 1972

Vänskapsband

Upp klockan 10 och åt frukost. Blev god vän med en ung nepalesisk anställd på hotellet, **Devendra Nepali**. Han tjänade 60 kronor i månaden. Träffade också en trevlig engelsman och två japaner, som skulle åka till Benares på kvällen. Det var också min ursprungliga plan att göra så.

Tog en promenad och gick till en park. Där träffade jag två indiska studenter, en muslimsk – **Badrul Qamar** och en kristen – **Vijay Kumar Rao**, som kom och slog sig ner. Vi samtalande i två timmar om Sverige, min resa och Indien. De tyckte att deras fäder som var officerare tjänade för lite, endast 1000 rupier per månad.

Till hotellet och åt fruktsallad på rummet. Ut igen till parken, tänkte skriva men nej, jag läste istället i min bok om Latinamerikas historia, men stördes liksom i Delhi av folk oavbrutet. Vid 17-

tiden kom min engelska hotellvän förbi, han skulle gå till biblioteket beläget i parken. Jag följde med honom dit och läste dagstidning.

Klockan 18 till hotellet hade jag så avtalat att träffa Devendra (*bild till högre*) som slutade jobba då. Vi promenerade genom hela staden – åtminstone ett par kilometer – till Agra Fort. Där bredvid pågick en utställning av lokala produkter, mest tyger, men det kombinerades med ett nöjesfält och trollkarlsshow. Vi såg desutom en kille köra motorcykel på väggen i ett runt rum. På natten blev jag åter väldigt dålig i magen.

2 december 1972

Upp och åt frukost klockan 10, men lade mig igen och sov till klockan 14:30. Gick ut till parken och satt en stund. Chicken Tandoori och fruktsallad till dagens måltid. På kvällen gick jag på bio och såg "The Stuntman", en fransk-italiensk film dubbad till engelska med **Gina Lollobrigida**,

kostade 75 paisa. En äventyrsfilm med lite erotik. Drack kaffe i pausen. Hemma igen 20:30.

3 december 1972

Upp 10:30 och efter frukost gick jag till stationen för att få igen pengar för min Benaresbiljett som jag ej kommer att nyttja. Fick dock ingen ersättning, och förstod först inte vad som var problemet men till sist fick jag veta att jag skulle ha deponerat biljetten vad det nu innebär. Köpte nu samtidigt biljett till Delhi i tredje klass med reserverad plats imorgon kväll med Taj Express. Pris 7,50 rupies.

Röda Fortet och Yamunafloeden

Sedan besökte jag Röda Fortet, byggt av mogulkejsarna på 1600-talet då Agra var huvudstad i Mogulriket. Allt byggt i röd sandsten. Inträde 50 paisa. Jag åt en glass och satt på gräsmattan, med ekorrar alldeles intill mig. Skön miljö. Vacker ornamentering i byggnaderna, floden Yamuna nästan torrlagd vid sidan.

Så småningom tog jag en riksha tillbaka till hotellet med en förare som hela tiden ville ha mig till att köpa saker (eftersom rikshaförare får kommission av butiksinnehavarna) men jag var ståndaktig. Väl framme ville han ha två rupier, jag betalade 1,50.

Vid middagen träffade jag ännu en nyanländ engelsman som just kommit från Delhi. Han berättade om en kille, **Robert**, som ska köra en privat buss till Kabul och London på onsdag. Jag ska ju åka tillbaka till Kabul för att därifrån resa via Sovjetunionen hem så detta lät jättebra. Pris för resan till Kabul går på 15 dollar för tre dagars färd. Jag fick hans adress i Delhi som var KFUM.

På kvällen gick jag ånyo på bio och såg Jame Bond-filmen "Åskbollen" i klippt version. På väg till bion såg jag en bröllopsprocession med en brudgum som red på en vit häst och med en orkester som spelade häftig indisk bröllopsmusik.

4 december 1972

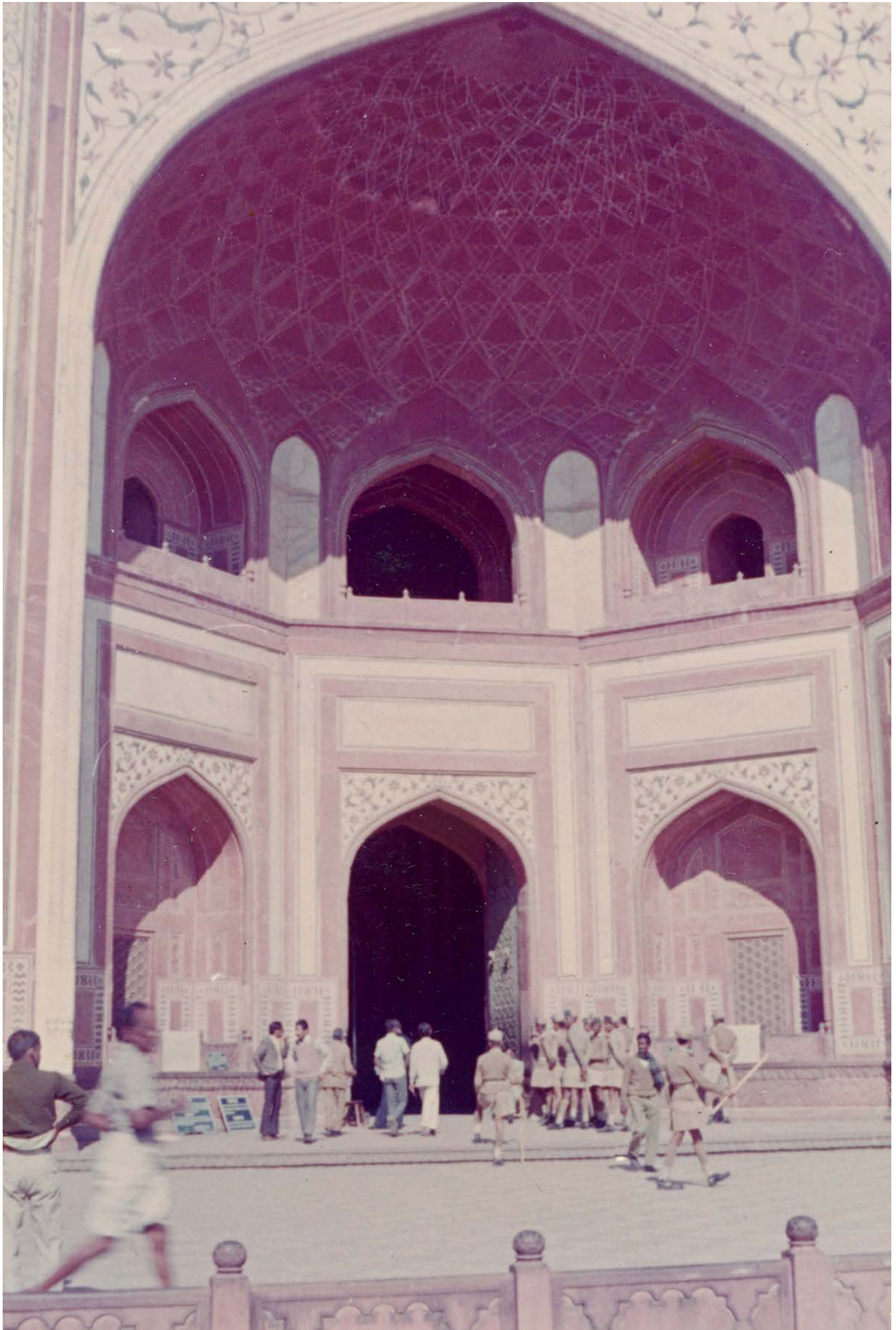
Frukost klockan 10 och sedan träffade jag en trevlig kille som jag först mötte några dagar tidigare och som bett om att jag skulle besöka hans affär, vilket jag gjorde. Sedan åter till hotellet och utrymde mitt rum innan klockan 12. Ställde packningen i hotellets reception inför kvällens tågresor till Delhi.

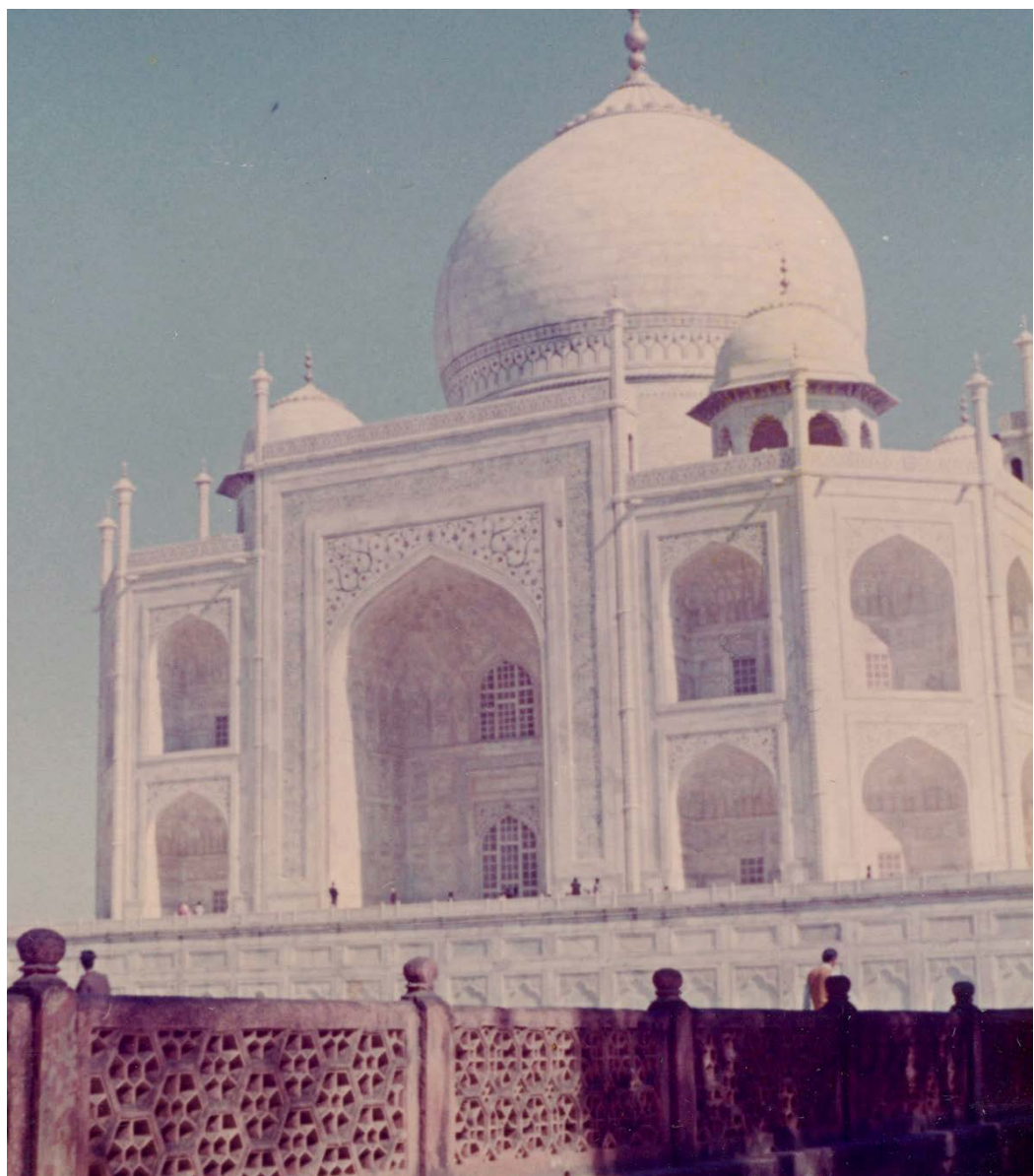
Promenerade i centrum med ett intensivt folkliv, och besökte turistbyrån. Lunch på hotellet, fisk i tomatsås och på eftermiddagen gick jag till parken som vanligt.

Försökte skriva kort men stördes av nyfikna ungar, blev rejält irriterad så jag fick återvända till hotellet. Umgicks med engelsmannen samt sade farväl till Devendra.

Riksha till stationen klockan 18:30 och avfärd i tid klockan 19 för en snabb bekväm färd till Delhi. På tåget skrev jag kort till **Evald och Karin Gustafsson** och till **Elsa** i Paris samt läste klart Latinamerikas Historia. Framme i New Delhi klockan 22:15 begav jag mig direkt till till Hotel Vishal, samma hotell jag bodde på innan jag for till Agra. Återseendet av personalen blev hjärtligt.

AGRA 1972

Badrul, Vijay och Lars

DELHI

5 december 1972, Delhi

Till afghanska ambassaden och skaffade visum. Fick leta länge i ambassad-stadsdelen för att hitta rätt. Irriterades över att jag som svensk måste betala motsvarande 10 kronor i visumavgift medan andra länders medborgare slipper undan. Träffade en norrmän som också sökt sig dit och vi delade en skotertaxi tillbaka till centrum.

Åt lunch på en kinesisk restaurang, fläskkött för första gången i Indien, med grönsaker och ris. Sedan gick jag till huvudpostkontoret och på Poste Restante fanns två brev till mig, dels ett från **Pia Gideon** och dels ett från **Arne** och **Gerd**, ett brev som också innehöll 20 kontanta dollar. Av brevet framgick att familjen känner till min hemresa.

Pengarna kom fantastiskt lägligt eftersom jag på eftermiddagen skulle betala för bussresan till Kabul imorgon. Vilket jag gjorde. Sökte rätt på Robert på YMCA och betalade 15 dollar som tredagarsresan skulle kosta.

6 december 1972

Avresa mot London – och Kabul

Bussresa med Indigo från Delhi mot London, avfärd klockan 09:00. Jag var en av 15 passagerare men den ende som bara ska åka till Kabul. Dagens bussfärd gick via Amritsar där vi åt middag på kvällen till Wagha border, gränsstationen mellan Indien och Pakistan, dit vi anlände klockan 23:30.

Valde att köra dit och sova i bussen för att få en förmånlig position inför morgondagens gränspassage. Det gick jättebra att sova när vi bara var 15 personer i en stor buss. Imorgon ska vi övernatta på ett fint hotell i Lahore.

LARS EKLUND

Avslutande del av resan finns på
http://larseklund.in/resebrev/119_delhi-lund1972.pdf

RESAN TILL EUROPA-INDIEN 1972

- **DDR, Västtyskland och Luxemburg 4-10 augusti**
Resa med Interrailkort . [Resebrev 1](#)
- **Paris-Toulouse-Bilbao-Madrid-Granada**
-Sevilla-Barcelona 10-24 augusti. [Resebrev 53](#)
- **Köpenhamn-Paris-Liechtenstein-Salzburg**
10-18 oktober . Omstart på min första resa till Indien. [Resebrev 54](#)
- **Split_Athen-Thressaloniki 18-24 oktober.** [Resebrev 127](#)
- **Thessaloniki-Istanbul 24-29 oktober.** [Resebrev 118](#)
- **Istanbul-Teheran-Meshad-Herat 3-14 november.** [Resebrev 20](#)
- **Kabul-Lahore-Amritsar 14-29 november.** [Resebrev 21](#)
- **Delhi-Agra 25 november-6 december.** [Resebrev 22](#)
- **Delhi-Kabul-Tashkent-Moskva-Helsingfors-Stockholm-Lund 7-19 december.** [Resebrev 119](#)

Finnes	Merpackat	UTRUSTNINGSLISTA
X	X	RYGGSÄCK
X	X	SOVSÄCK
X	X	PÅSLAKAN
X	X	KALSONGER
X	X	STRUMPOR
X	X	KRAFTIGA SKOR
X	X	SANDALER
X	X	LÅNGBYXOR
X	X	KORTBYXOR
X	X	2 LÄTTA TRÖJOR
X	X	1 TJOCK TRÖJA
X	X	REGNROCK
X	X	HANDSKAR
X	X	MÖSSA
X	X	BADBYXOR
X	X	ASTRONFILT
X	X	HANDDUK
X	X	TOALETARTIKLAR
X	X	INSEKTSMEDEL
X	X	TOALETTPAPPER
X	X	MATBESTICK, MUGG, KONSERVÖPPNARE, FLASKÖPPNARE
X	X	SNÖREN, PLÅSTER, KNIV, KORRSKRUV, SAX
X	X	DAGBOK, BREVPAPPER, ADRESSBOK, PENNOR , VISITKORT
X	X	HUVUDVÅRKSABLETTER, KOLTABLETTER, VATTENRENINGSTABLETTER
X	X	FOTOGRAFIER

	Finnes	Merpackat
PASS, VACCINATIONSKORT, VISUMHANDLINGAR (DDR OCH UNGERN)	X	X
BOKNINGAR (DDR OCH PARIS)	X	X
TÅGKORT	X	X
RESECHECKAR	X	X
STUDENTLEG.	X	X
ISIS-FÖRSÄKRING	X	X
VANDRARHEMSKORT	X	X
COOKS TIDABELL	X	X
VANDRARHMSFÖRTECKNINGARNA	X	X
ASJEN-BOKEN	X	X
KÄRTOR	X	X
EUROPADOKEN	X	X
JACKA	X	X
RESEKTYR	X	X
KONTANTA PENGAR	X	X
KAMERA, FILM	X	X
NÄSDRYKAR	X	X
TVÄTTMEDEL -Y3	X	X
TAG EN GAMMAGLOBULINSPRUT, STARK DOS	X	X